

to mindre Planeter i sin Ungdom vundet en meget uafhængig Stilling, og med en stor og højt respektabel Mouræddins-Tid har han arbejdet sig videre frem og står nu i Spidsen for en ikke ganske ringe Skole, en Skole af Skolarter og Forfattere, og det er jo en lille Smule betænkligt at lægge sig saa fuldstændig ud med en saadan Skole, der har mange Vaaben at andende. Jeg staar meget svag overfor en hel saadan Skole af Skolarter og det store Kobbel af mindre Aander, som saadanne Skolarter altid føde med Smulerne fra deres Bord. Jeg staar lidet betrygget, højt udjat for højt nærgaaende Angreb; men jeg skal vide at staa imod dem. (Brands: Det ærede Medlem er en Martyr). Nej! Det er jeg ikke, det har jeg aldrig gjort Fordring paa. Der var et Djeblif, da jeg ogsaa kunde have anslaaet Martyrtonen, men De have aldrig hørt det fra mig. Jeg siger: prygle og prygles! Men jeg vil gerne endnu bære et Djeblif ved dette Udslag af Bevægelsen her i Kjøbenhavn, som det ærede Medlem har en saa væsentlig Del i. Jeg vil sige, at der her har udviklet sig en hel Skole, en hel kritisk og journalistisk Skole, som ogsaa jeg ser paa med ikke ringe Betænknelighed. Jeg læste forleden i et af de jydste Blade, som jeg plejer at læse, at en gammel Bonde havde sagt: Vi have to Landplager her i Landet, nemlig Følfoden og det bayerske Bl. Jeg tiltræder denne Udtalelse; men jeg tillader mig at fremdrage en tredje Ting til: Vi have den ikke videre rene Journalistik, som udvikler sig her i Kjøbenhavn, og som herfra som en lignende Gift som netop bayersk Bl spredt sig mere og mere ud over Landet. Jeg vil paa ingen Maade bestynde det ærede Medlem for, at han selv fører uren Journalistik; men jeg vil sige, at der dog under hans Vinger er opvokset adskilligt af den Art, unge Mennesker, som have tilegnet sig en overordentlig Virtuositet i at bruge Pennen.

Formanden (Høgsbro): Saa længe det ærede Medlem holdt sig til Selvforsvar, har jeg ikke villet afbryde ham; men det forekommer mig rigtignok, at dette ligger uden for baade Sagen selv og ogsaa de Angreb, der ere stete paa ham.

Vingel: Jeg skal da ikke tale længere om dette, men jeg skal blot sige, at det, jeg synes at se i de sidste Dage og særlig i Nat, var en Forbindelse af en underlig Art. Det var det strenge og gammeldags, det rolige og satte Vestjylland, som jeg syntes indgik eller var i Færd med at indgaa en højt

unaturlig Forbindelse med det, som jeg vil kalde Kjøbenhavnieret i den værste Skikkelse, en fordærvelig Magt, som jeg mener breder sig ud over Landet herfra, og som vi bør være lige saa meget paa vor Post over for som over for det bayerske Bl. Jeg synes, at der er i Færd med at danne sig noget sligt, men jeg kan ikke lykønske til en saadan Forbindelse. Jeg beder de Herrer paa den vestjydste Side om at være lidt forsigtige, om at passe lidt paa, hvad det er, de ere i Færd med at gaa i Forbindelse med. De fleste af dem ere jo Landmænd og kende godt til Betingelserne for Landbruget her i Landet. De vide meget godt, at den golde Sandflugt kan overskyve deres Marker — den kommer fra Vest ude fra Vesterhavet — og den kan lægge mangen god Mark og Eng øde, men de skulle tillige lægge Mærke til den golde Saltflod, som kommer fra den modsatte Side, og saa oversvømmer dem, og naar den trækker sig tilbage, efterlader den skarpt Salt i Jorden, og det varer temmelig mange Aar, har jeg ladet mig sige, inden Jorden er saaledes udbastet af Regnen, at der grov frugtbar Græs, hvor dette Salt er kommet. Altsaa med Dufte om at man vil være aarvaagen fra alle Sider, vil jeg nu slutte dette Foredrag.

Ordum: Til det foreliggende Forslag skal jeg kun fremsette nogle ganske enkelte Bemærkninger, thi det er nu drøftet saa grundig, at det forekommer mig, at det vilde være urimeligt at gaa nærmere ind derpaa. Jeg skal imidlertid sige, at det forekommer mig, at hele denne Diskussion har manglet nogen Deltagelse her i Salen fra en enkelt Side, nemlig fra den Side, som virkelig repræsenterer Landarbejderne, eller om jeg saa maa sige den virkelige Type paa Landboerne. Den har ikke deltaget deri, og det beklager jeg meget. Hvad Grunden kan være dertil, staar mig selvfølgelig ikke klart, det ser ud, som om der hviler et Tryk paa disse Folk fra en eller anden Side. Smidlertid vil jeg haabe, at den Diskussion, der har været ført her, den grundige Diskussion fra forskellige Sider har medført en klar Forstaaelse af, hvad det er, der ligger paa Bordet til Forhandling. Jeg vil haabe, at det rette Syn derpaa i Virkeligheden er kommen frem. Skulde det ikke være kommet frem, og skulde det ikke have slaet Rod hos Tilhængerne af dette Forslag, hvad der er fremkommet om Forslaget, tror jeg, at det hovedsagelig ligger i, at det er saa vanskeligt at forlade sit eget Barn. Jeg tror bestemt, at hvis de ærede Forslagsstillere virkelig have fulgt denne Forhandling og den Kritik, der er